

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 21. december 2011

/ J.nr. 2011-0802-00055

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 23. november 2011 følger hermed social- og integrationsministerens svar på spørgsmål nr. (46).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (MFU) (DF).

Spørgsmål nr.: 46

”Ministeren bedes redegøre for reglerne om udlevering af børn, der er bortført til et andet EU- land, herunder redegøre for hvad Danmark kan gøre og gør for at sigtet med konventionerne ikke forspildes pga. langsommelighed og anvendelse af ukorrekte eller ufuldstændige oplysninger fra udenlandske myndigheders og domstoles side.”

Svar:

Jeg kan oplyse, at Familiestyrelsen, som dansk centralmyndighed, behandler sager om bortførelse af børn til lande, som Danmark har et konventions-samarbejde med. Der er tale om samarbejde i henhold til Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser og Europarådskonventionen af 1980 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om forældremyndighed. Danmark har et samarbejde efter begge konventioner med alle EU-lande. Herudover trådte Haagerbørnebeskyttelseskonventionen i kraft i Danmark den 1. oktober 2011. Konventionen indeholder blandt andet regler om international kompetence i sager om forældremyndighed og samvær og regler om international anerkendelse af sådanne afgørelser. Konventionen er endnu ikke trådt i kraft i alle EU-lande.

Er et barn bortført til et andet konventionsland, vil Familiestyrelsen efter anmodning fra den efterladte forælder sende en anmodning om tilbagegivelse af barnet til centralmyndigheden i det land, hvor barnet opholder sig. Centralmyndigheden vil herefter videresende sagen til den myndighed eller domstol, der skal behandle sagen. Hvis myndigheden eller domstolen vurde-

rer, at der er tale om bortførelse, skal barnet som udgangspunkt tilbagegives til Danmark.

Sager om børnebortførelse er i udgangspunktet en privatretlig sag mellem barnets forældre, der behandles af domstolene i det land, som barnet opholder sig i. Begge forældre vil være repræsenteret af en advokat, der kan fremføre forældrens synspunkter herunder relevante oplysninger om lovgivningen i barnets bopælsland.

Domstolene har i forbindelse med deres behandling af sagen mulighed for via centralmyndighederne at stille spørgsmål til lovgivningen i det land, som barnet begæres udleveret til.

Domstolene er også i de øvrige EU-lande uafhængige, hvorfor hverken Familiestyrelsen eller de øvrige centralmyndigheder har instruktionsbeføjelser i forhold til domstolenes materielle eller processuelle behandling af sagen.

Centralmyndighederne kan dog opfordre domstolene til at fremskynde behandling af sagen, og i sager efter Haagerkonventionen har centralmyndighederne mulighed for at bede domstolen om at redegøre for årsagen til, at en sag ikke er færdigbehandlet inden for konventionens tidsfrist på 6 uger.

Karen Hækkerup

/Malene Vestergaard